

РЕШЕНИЕ

№ 19325

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5437** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Б. А., с адрес [населено място], [улица], № 125, чрез адв.С. П. срещу Решение № 1706 от 09.04.2024г., постановено по н.а.х.д. № 14209/2023г. по описа на СРС, 107-ми състав.

Със съдебното решение е потвърден електронен фиш серия К 7125011 издаден от СДВР, с който на касатора в качеството на законен представител на „Делта Парте“ ООД е наложено административно наказание глоба в размер на 600лв. основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон, основания за отмяна по чл. 348, ал.1, т.1 и т. 2 от НПК. Правят се възражения, че въззивният съд не е обсъдил оплакванията на жалбоподателя свързани с собствеността на процесното МПС, с което е нарушил правото на защита на касатора. Твърди се, че от събраните доказателства не се доказва вмененото нарушение, поради наличие на знак В2б ограничаващ скоростта на движение до 50 км.ч., като се прави извод, че щом е наличен такъв знак, то разрешената скорост на движение в участъка е

по- висока, като не ставало ясно какво нарушение е извършил касатора такова по чл.21, ал.1 от ЗДвП или по чл.21, ал.2 от ЗДвП. Иска се отмяна на съдебното решение и на потвърдения с него електронен фиш.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, не се представлява и не дава становище по делото.

Прокурор В. от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд правилно е установил фактите по делото, към които и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания електронен фиш. Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в §1 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП), но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш.

Следва да се посочи, че в обжалваното решение правило е установено, че МПС е собственост на юридическо лице, видно от справка за собственост, поради което и

законосъобразно е ангажирана административнонаказателна отговорност на законния представител на „Делта Партс“ ООД, който не е посочил лице, което на процесната дата да е управлявало МПС. Обстоятелството, че МПС, с което е извършено нарушението, е съсобствено не изключва отговорността на законния представител на дружеството, тъй като същият не се е възползвал от правото си по чл. 188, ал. 2, изр. 2 от ЗДвП да посочи името на лицето, което е управлявало МПС и предвид нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП правилно е привлечен към административно-наказателна отговорност. Този факт не се променя от обстоятелството, че са налице двама съсобственици на автомобила.

Нормата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП регламентира задължение на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението, в 14 дневен срок от получаване на ЕФ да предостави в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето извършило нарушението. За посоченото касаторът е надлежно уведомен при връчването на ЕФ, но действия от негова страна за подаване на декларация не са предприети. Поради това и съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП е привлечен към административно-наказателна отговорност. Посочената разпоредба регламентира, че при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

Не се споделят възраженията насочени към твърдяна неяснота -кое нарушение е извършил касатора такова по чл.21, ал.1 от ЗДвП или по чл.21, ал.2 от ЗДвП. По делото безспорно е установено, вида на нарушението, а именно по чл.21, ал.1 от ЗДвП, за наличието на същото са изложени подробни мотиви в решението на СРС, които се споделят и от настоящата инстанция, предвид на което е безпредметно да се преповтарят.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1706 от 09.04.2024г., постановено по н.а.х.д. № 14209/2023г. по описа на СРС, 107-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.